

VERSCHIJNT

Alle Dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 8 maanden 4.50.
Voor de overige steden des Rijks 5.50.

DONDERDAG 11 JANUARIJ.

UITGEEVER DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg 11 te Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIE

Van één tot zes regels.
Voor elk en regel meer.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.

Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden,
worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel-
recht daaronder begrepen.

De „Know-nothings“ van Amerika hebben zoo me-
gelijk, in den Minister van Koloniën een nog vran-
gier voorstander, dan in den Minister van Finantiën.

De bewijzen daarvan zijn zoo talloos groot, dat,
wildes wij slechts een enkel jaar teruggaan, al de
kolommen onzer Courant te kort zouden schieten.

Het is toch, over het algemeen, overbekend, dat
de heer PAHUD, zoolang hij Minister is, bijkans op
iedere vraag, op iedere inlichting het: „weet niet“
antwoordt, zoodat we zelfs de vraag opperen, in hoe
ver aan de politiek van onzen Minister van Koloniën
de „Know-nothings“ van Amerika wellicht hun naam
ontleend hebben?

Zien wij slechts de jongste discussiën over het Xde
hoofdstuk der Staatsbegroting voor 1855 in, en wat
vinden wij? Overal en in alles: „weet niet!“

Men wenschte te weten, hoe ver de Commissie van
emancipatie met hare taak gevorderd was. Het antwoord
luidde: „weet niet.“

Gaarne had men regerings-inlichtingen, of inderdaad
de mishandelingen der slaven, waarvan alle dagbladen
gewagen, in Suriname plaats grepen. Het antwoord was:
„weet niet.“

Men stelde er prijs op, om den stand en den voort-
gang der kolonisatie in Suriname te vernemen; de
Minister antwoordde: „weet niet.“

Men verlangde te vernemen, wat de Commissie tot
herziening der strafwetgeving in O. Indië sedert 1850
had uitgevoerd. De inlichting was: „weet niet.“

In verband met de wenschelijkheid eener afschaffing
van het amfioen-schuiven, wilde men weten, of de
afschaffing daarvan in de Preanger-regentschappen was
toe te schrijven aan de maatregelen, door den Resident
aldaar genomen. Het antwoord luidde: „weet niet.“

Iets duidelijker dan vroeger wenschte men te verne-
men, wat er van de organisatie der academie van
Delft zou worden. Met verwijzing naar den Minister
van Binnenl. Zaken werd geantwoord: „weet niet.“

Op de belangrijke vraag, of in Nederl. Indië wel
behoorlijk de belangen van Nederlanders werden be-
hartigd, die zich in industriële ondernemingen wenschen
te begeven, luidde het antwoord: „weet niet.“

Bij de opmerking van den achteruitgang der rijst-
cultuur in Nederl. Indië — dat hoofdbestanddeel voor
het onderhoud der inboorlingen — vroeg men, of er
niet maatregelen waren te nemen, tot uitbreiding van
de rijst-cultuur, bijv. op Borneo. Het antwoord was
afweder: „weet niet.“

En 266 zouden wij eindeloos kunnen voortgan.

En nu zegge men nog, dat deze Regering niet met
den tijd meegaat, en niet uit den vreemde overneemt
wat voor haar eene nuttige zijde kan hebben.

Het oude Instituut is nog altijd niet uit zijn assche
verrezen. Het sluimert nog zoet en zalig.

Wat mag de oorzaak zijn van die voortgezette dom-
meling, ondanks de bereidwilligheid der Kamers, om,
voor het geld der Natie, een kruk te koopen, waarop
het afgeleefde besje nog een poosje zal kunnen voort-
stompen?

Wanneer wij goed zijn ingelicht, dan moet er een
verschil van gevoelen bestaan omtrent hetgeen de weder-
op de been geholpen Instelling het eerst zal uitgrigten;
want men wil haar, bij lijfstraffe, niet onmiddellijk in
de rust laten vallen.

De heer VAN LENNEP moet er zeer op aandringen,
dat aan de gezamenlijke klassen worde opgedragen de
taak, om ter onderrigting der Natie, eene duidelijke
en verstaanbare uitlegging te geven van een der lucide
stellen, door den heer VAN HALL bij de jongste
verklaring bekendigd.

De stelling: „Actie baart reactie, en op
deze stelling zijn de parlementaire vormen gebouwd.“
De heer VAN HALL moet zich zeer sterk daartegen

verklaard hebben, in het belang van de eer van mijn
Vaderland.

Hij zou, bij mislukking der poging, niet ge-
vonden zien, dat de Nederlandsche academie reeds de-
delijk blijken zou, in 't oplossen van charades, minder
spiritueel te zijn dan de Fransche.

De „nationale eer“ en de „nationale waardigheid“
moesten, volgens den Minister van Oorlog, niet op die
wijze roekeloos gewaagd worden.

Zoodra het geschil beslist zal zijn, zullen wij het ge-
luk mogen hebben, de krukken onder de schouders van
het oude Instituut te zien brengen; en daar wij naar
dit heugelijk oogenblik reikhalzend verlangen, stellen
wij een middenweg voor, daarin bestaande, dat de
nieuwe Academie zich eenvoudig bepale tot de definitie
van de partij, waartoe de heer VAN HALL, in de laatste
plaats, gezegd heeft te behooren, namelijk

- niet constitutioneel,
- niet monarchaal,
- niet constitutioneel-monarchaal,
- niet monarchaal-constitutioneel,
- maar CONSTITUTIONNEEL-MONARCHAAL-CONSTITUTION-
NEEL!!

De Natie zal zich haar subsidie voorzeker niet be-
klagen, wanneer de Academie zich voorshands tot de
definitie van deze stelling wilde bepalen.

In de zitting van den 20sten December verklaarde
de heer VAN HALL te behooren, „tot die staathuis-
houdkundigen, welke gelooven aan de juistheid van
hetgeen eenmaal — juist toen hij de belasting op
„de levensmiddelen in Engeland wilde afschaffen —
„Sir ROBERT PEEL zeide, dat de belastingen niet ver-
hoogden de arbeidsloonen!“

Het zou ons aangenaam zijn, indien een onzer dag-
bladen, gewoon den lof van den heer VAN HALL te
verkondigen, kon goedvinden, aan te wijzen, waar
Sir ROBERT PEEL beweerd heeft, dat de belastingen de
arbeidsloonen niet verhoogden?

Wij meenden integendeel, (en geheel Europa was
even kortzigtig), dat de maatregelen van Sir ROBERT
PEEL juist hun grondslag vonden in het beginsel,
dat de voortbrengende kracht moest worden vrijge-
maakt; en dat dit niet volkomen geschieden kon,
zoolang belastingen op de eerste levensbehoeften de
arbeidsloonen verhoogden.

De heer VAN HALL heeft, derhalve, in de zitting
van 20 December, eene ontdekking gedaan, die
Europa en niet het minst Engeland in bewondering
zal doen wegzinken; en in afwachting, dat de plaats
zal worden aangewezen, waaruit die ontdekking is ge-
boren, roepen wij de hulp van onzen confrère, den
Ticho Universel, in, om dit nieuwe schitterende bewijs
van het alomvattende genie van onzen Minister van
Buitenlandsche Zaken, aan het buitenland bekend te
maken.

Eere wien eere toekomt!

De Nederlander erkent heden, dat het levensbeginsel
van dit Ministerie (de April-beweging) is vervallen.

Het levensbeginsel, waardoor het Ministerie nu nog
bestaat, zegt de Nederlander, is alleen „persoonlijke
antipathie“; en het blad meent, dat aan zoodanig
beginsel „op den duur geen genoegzame steun kan
worden ontleend.“

Het stelsel der Regering is derhalve: „persoonlijke
antipathie tegen eene bepaalde rigting“. De belangen
des Vaderlands zijn derhalve geheel buiten spel; zij
komen niet in aanmerking?

Wij nemen van deze uitlegging acte; maar vragen
tevens: „Welke naam verdient de ondersteuning, die
„verleend wordt aan een Ministerie, dat alleen uit
„persoonlijke antipathie leeft-leven?“. Worden, op die

wijze, de algemeene belangen op het oog gehouden?
Zou daaruit niet blijken, dat, sedert de opkomst van
het April Ministerie, niet het algemeen, maar het per-
soonlijk belang de reis is op de baan, waaraan ons
schip van Staat wordt heengevoerd?

De Nederlander, overnemende het verhaal van het
gebeurde op de plantaadje „Oudersorg“ in Suriname,
waar een slavenjongen in brand gestoken werd, ten
gevolge waarvan hij in het water sprong en verdrong,
(zie ons No. 503) voegt er de volgende opmerking bij:

Waar dergelijke feiten worden medegedeeld, heeft de Natie,
die het gevoel van menselijkheid niet uitgeschud heeft, naar
ons voorkomt (ook in het belang onzer Surinaamsche medebur-
gers), regt, van Gouvernementswege te vernemen of dat het berigt
laster is, of dat er voor de straf (strafeloosheid voor dergelijke
mishandelingen zal toch wel niet bij de reglementen bepaald zijn)
gezorgd is.

Wij vreezen, dat de raadgeving ijdel zal zijn.
Herinnert de Nederlander zich niet meer, dat, vol-
gens den Minister van Koloniën, de slaven in Suri-
name even zeldzaam en nooit gruwelijker mishandeld
worden, dan men wel eens in Europa kinderen door
ouders ziet mishandelen?

En wat de rectificatie van het feit betreft: wat doet
de Nederlander vermoeden, dat de Minister van Kolo-
niën van het gebeurde onderrigt zou zijn?

Is 't ooit gebleken, dat de Minister van Koloniën
verklaard heeft te weten, wat voor niemand meer een
geheim was?

Was bijv. bij den hongersnood in Grobogan, bij
den opstand op Borneo, bij het contract tusschen den
ouderkoning van Riouw en een Nederlandsch inge-
zeten, niet altijd het antwoord: „weet niet?“

Waarom zou de Minister nu afwijken van den aan-
genomen regel, en ook nu niet zeggen: „weet niet?“

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Het belangrijke feit, dat gister in eene dépêche uit
Weenen is medegedeeld en later door verschillende andere
dépêches is bevestigd geworden, stelt — behoeven wij het
te zeggen? — alle andere staatkundige berigten op den
achtergrond.

In eene nieuwe conferentie der vier vertegenwoordigers,
Zondag ter ministerie van buitenlandsche zaken te Weenen
gehouden, heeft Prins Gortschakoff, namens zijne regering,
als grondslag der onderhandelingen, aangenomen de vier
waarborgen, zoo als zij uitgelegd zijn in het Momento —
men weet waarlijk niet welken naam men dit stuk geven
moet; aan 't welk dien van protocol is geweigerd, het-
welk hem ter hand gesteld is in de eerste conferentie der
vier vertegenwoordigers, den 28 December in het hôtel der
Engelsche ambassade gehouden.

Eene dépêche meldt wel, dat de Czaar eenige wijzigingen
verlangt; maar zij doet spoedig daarop volgen, dat die wij-
zigingen van alle belang ontbloeit zijn. De Times daarentegen
verzekert, gelijk reeds uit eene telegrafische dépêche van
gister blijkt, dat Rusland de vier vredesvoorstellen onvoor-
waardelijk heeft aangenomen; hetgeen ook door latere
berigten uit Parijs wordt bevestigd.

De nieuws stemt weinig overeen met de inzichten van
heu, die steeds aan den oorlog blijven gelooven, en be-
weren, dat de geallieerden de vier waarborgen niet zullen
uitleggen op eene wijze, welke den Czaar noodzakelijk
ze te verwerpen; omdat de aanneming Rusland tot schande
zou verstreken.

Van daar dan ook, dat zij, die de zaken aldus mien
hun best doen om de belangrijke betekenis der laatste ver-
klaring van prins Gortschakoff te verzwakken,
gelijk zij zulks ook den 28 December tot de uitkomst
der Conferentie van 28 December.

Die Conferentie, zegge men, had geene betekenis toe-
genaamd, geene waarde, zij was een onbeduidend incident,
waaruit niets was af te leiden en zeer naïf waren zij, die
daaruit eenige hoop op vredes-onderhandelingen putten. Er
is althans de Conferentie van 6 Januarij niet ontstaan.

en de aanneming door den Czaar van de vier waarborgen zoo als zij door Westersche mogendheden zijn uitgelegd. Dit is, dankt ons, toch wel iets.

Thans willen diezelfde pessimisten, die door het laatste feit eenigzins van den weg geraakten, dit doen voorkomen als nagenoeg van geene beteekenis. Zulks is noch juist, noch redelijk.

Het is waar de aanneming door Rusland van de vier waarborgen, zoo als zij uitgelegd worden door de mogendheden, die het verdrag van 2 December onderteekend hebben, is nog niet de vrede. Er zullen op nieuw onderhandelingen moeten plaats hebben; zij zullen van langen duur en van moeilijken aard zijn; het is mogelijk, dat men tot geene overeenstemming zal geraken, dat alles op nieuw in duigen zal vallen. Men heeft ook niet gezegd, dat een wapenstilstand het gevolg zou zijn van de adhaesie van Rusland of der aanknooping van de onderhandelingen, waardoor die adhaesie waarschijnlijk wordt; hij voortdurende der militaire operatiën kunnen er op het oorlogstooneel wel gebeurtenissen plaats hebben, waardoor de toestand gewijzigd en mogelijk wordt wat vroeger onmogelijk was. Dit alles is niet te ontkennen.

Maar in weêrwil van die mogelijke gebeurtenissen, welke den vrede nog verwijderd houden, moet men ook niet voorbijzien, dat het feit, dat thans de aandacht der gansche wereld bezig houdt, een belangrijke stap voorwaarts is, en dat men, hoezeer welligt in de verte, eenige hoop op vredelievende schikking mag koesteren.

Wat de uitlegging betreft, welke door de geallieerde mogendheden aan de vier waarborgen gegeven is, steeds is zij met een sluier bedekt; men kent haar nog niet. Maar men kan toch stellig verzekeren, dat zij niet van zoodanigen aard is, dat Rusland haar niet kan aannemen. Indien dit zoo ware, dan voorzeker zou het hoofd van een magtig rijk, de Czaar, zijne goedkeuring daaraan niet schenken.

De Keizer van Rusland neemt die uitlegging aan; zij strekt dus tot geen oneer, noch voor hem noch voor zijn land. Ziet daar alles wat men ten dezen aanzien kan zeggen.

Wij hebben, overigens, wat ons betreft, steeds in twijfel getrokken alles wat deswege is gezegd. Wij hebben nimmer geloofd, dat groote en magtige rijken, als Frankrijk en Engeland, steeds eene comédie zouden gespeeld hebben door te zeggen:

Wij willen den oorlog niet; wij verlangen een vrede, die de handhaving van het Europeesch evenwigt verzekert, de vrede en veiligheid op het vaste land; maar wij zullen den vrede niet sluiten, dan op voorwaarden, die onze tegenpartij niet kan aannemen; want bij aanneming zou zij niet alleen meer verzwakt zijn dan door geleden nederlagen; maar zulks zou haar tevens tot schande verstreken. Met andere woorden: wij verlangen den vrede; maar wij zelven verklaren, dat onze vijand hem onmogelijk zal kunnen aannemen.

Neen, de Westersche mogendheden kunnen dit niet zeggen en zij die haar zulke woorden in den mond gelegd hebben en zulke bedoelingen aantreffen, hebben haar bij haar ten onrechte van kwade bedoelingen verdacht.

Bepalen wij ons thans bij de berichten van latere dagteekening van die van den 6 Januarij.

Uit Berlijn worden eenige bijzonderheden medegedeeld omtrent eene dépêche van den 29 Dec., waarin Oostenrijk verzocht heeft het mobiel verklaaren van een gedeelte van het Pruissische leger. Zij doet ons de weigering van Pruisen voorzien, welke volgens eene andere dépêche uit Frankrijk reeds moet zijn kenbaar gemaakt.

Wij vernemen, dat de dépêche, waarin de mobielverklaring verzocht wordt, niét het eenige diplomatisch stuk is, dat het kabinet van Weenen heden dag heeft gerigt tot het Pruissische. Er is een ander, dat dezelfde dagteekening voert en een antwoord bevat op eene dépêche van den heer von Mantuffel, waarin die staatsman te kennen geeft, gelijk hij zulks ook gedaan heeft in de dépêche voor de kabinetten van Parijs en Londen bestemd (reeds door ons medegedeeld), dat Pruisen voor het tegenwoordige niet kan toetreden tot het verdrag van 2-December; omdat die mogendheid nog onbekend is met de uitlegging door de Westersche mogendheden aan de vier waarborgen gegeven.

Bij de aanneming der uitlegging door Rusland, verliest dit alles veel van zijne belangrijkheid. Wij hebben evenwel gemeend deze bijzonderheden niet onaangeroerd te mogen laten.

Het dagblad van Konstantinopel bevatte den 19 December een artikel tegen Mehemed-Ali Pacha, dat veel stof tot spreken heeft geleverd. Het is eene soort van proces-verbaal van den raad van den Tanimat, die den oud-minister veroordeelde tot betaling eener som van 75,000 piasters.

Haïreddin Pacha, de minister van politie, wiens ontslag vermeld was, is benoemd tot gouverneur van Salonique. Voorloopig is hij in zijne betrekking vervangen geworden door Dervish-Pacha.

Eene telegrafische dépêche van prins Menschikoff meldt, dat er tot op 30 December niets belangrijks voor de mare van Sebastopol heeft plaats gehad. Het vuur der geallieerden was zeer zwak.

Er zijn berichten uit Athene van 30 December ontvangen. Zij bevatten echter weinig nieuws. Men is nog steeds de verwachting van den minister van Binnenlandsche Zaken wachtende; maar er is nog niets te dien aanzien bekend.

Het is echter zeker, dat de heer Maurocordato het besluit, waarbij hem ontslag wordt verleend reeds in den zak heeft, om daarvan gebruik te maken voor het geval, dat de Kamer van Afgevaardigden, welke heden hare werkzaamheden zou hervatten, tegenover de regering eene vijandelijke gezindheid mogt aan den dag leggen.

Uit Spanje wordt gemeld, dat zoowel te Valence, Teruel als zelfs te Malaga de orde weder hersteld is. De plaats gehad hebbende ongeregeligheden hielden eerst op na dat de bevoegde magt was tusschen beide gekomen. Te Va-

lencia zijn de oproermakers niet uit een gegaan voor en aler hun werd toegezegd, dat de inkomende regten zouden worden opgeheven ook zelfs van dat gedeelte, het welk, volgens de onlangs aangenomen wet voor de ayuntamientos was bestemd. Te Malaga heeft de burgerlijke gouverneur, de heer Enrique O'Donnell, broeder van den minister van oorlog, zijne waardigheid moeten nederleggen in handen van den heer Borrego, militair kommandant, en heeft eerstgemelde zich zelfs gedurende eenigen tijd moeten opsluiten. De *Gazeta de Madrid* van den 3den dezer heeft het ontslag van dien titularis medegedeeld; daarbij is echter niet gemeld of het vrijwillig of gedwongen was; maar over het algemeen werd de maatregel goedgekeurd, als een middel om de gemoederen tot bedaren te brengen.

Tot opvolger van den heer Enrique O'Donnell is benoemd de kolonel Cayetano Cardero, die in Spanje zeer bekend is door zijne dapperheid en zijne onwrikbare progressistische gevoelens.

De contrahande heeft van deze gelegenheid partij getrokken. De *Espana* deelt mede dat er ten minste zes honderd balen koopwaar ter sluiks zijn ingevoerd, terwijl de karabiniers in de stad kwamen om de wet te doen eerbiedigen.

De zitting der Cortes van den 3 dezer werd geheel en al toegewijd aan de beraadslagingen van het ontwerp van wet, waarbij de regering de bevoegdheid erlangt, om voorloopig de belastingen af te schaffen in afwachting der stemming over de begroting van 1855. Het ontwerp heeft zeer weinig tegenstand ondervonden, en werd na eenige beraadslagingen van weinig belang met eene groote meerderheid aangenomen.

De kamer van afgevaardigden te Piemont heeft in hare zitting van 4 Januarij de algemeene strekking eener wet op de instelling van een voortdurend kadaster goedgekeurd en wel met 68 tegen 52 stemmen.

Men schrijft uit Buenos-Ayres, onder dagteekening van 4 November, dat het eerste wetgevend congres der dertien bondsprovincien, den 22 October een aanvang genomen heeft in de kleine stad Paran, die aanvankelijk is aangewezen als de voorloopige hoofdstad van den Bond. Generaal Urquiza heeft een verslag ingediend. Ten aanzien der buitenlandsche aangelegenheden heeft de president, na te kennen gegeven te hebben, dat hij verdragen van koophandel gesloten heeft — een met Portugal en een ander met de Vereenigde Staten — het verlangen uitgedrukt om zijne betrekkingen ook tot andere natien uit te strekken, en zulks door middel van dergelijke verdragen; daarbij tevens te kennen gevende, dat hij het vaste voornemen heeft, om op het geheele grondgebied van den bond ten strengste te doen eerbiedigen, de regten en waarborgen, welke die verdragen aan de vreemdelingen moeten verzekeren.

Reeds vroeger is door ons het overlijden berigt van den beroemden Léon Faucher. Wij achten het met onbelangrijk eenige regelen over te nemen, welke de Belgische bladen aan de nagelachtenis van dien uitstekenden man wijden.

Frankrijk heeft regmatige hulde toegebracht aan de nagelachtenis van den heer Léon Faucher; dit was voor dit land een heilige plicht; want Léon Faucher behoorde onder die keur van mannen, die hunnen tijd, hunne talenten en hun bestaan ten dienste van het land stellen. Wanneer zulke mannen ontvallen, door een vroegtijdigen dood weggerukt, wordt, na dat verlies, eerst recht afgemeten de plaats, welke zij in de wetenschappelijke wereld innamen, en is men verschrikt voor de ruimte, welke zij achter zich laten. Het is niet binnen de grenzen van het land, waarvan zij de kinderen zijn, dat zich de mare van hun dood verspreidt; zij weerklinkt overal waar de wetenschap hare adepten heeft, overal waar men vastheid en waardigheid van karakter op regten prijs schat. Wij zijn niet zoo verwaard om hem meer en beter dan vroeger reeds geschied is te willen prijzen; wij moeten ons maar al te dikwijls bepalen bij eene herhaling van hetgeen door anderen reeds gezegd is.

Wij stellen ons eeniglijk ten doel de droevige gewaarwording mede te deelen, welke in België heeft teweeg gebracht de dood van een man, wiens wetenschappelijke verdienste daar te lande zoo gewaardeerd werd.

Léon Faucher zag den 8 September te Limoges het levenslicht. Zijne jeugd was geheel aan de studie toegewijd als een voortteeken zijner toekomstige loopbaan. Toen reeds legde hij eene in het oog loopende voorliefde voor de staatkundige en morele wetenschappen aan den dag, die later zijne voortdurende bezigheden uitmaakten. Spoedig reeds onderscheidde hij zich door zijne grondige kennis, en na eenige jaren te Toulouse doorgebracht te hebben, begreep hij, dat de zorg voor zijne toekomst hem naar Parijs riep. Hij haastte zich echter niet om in het strijdperk te treden, waarvoor hij zijne krachten reeds beproefd had; want het was eerst in 1830, dat zijne eerste geschriften door middel van de periodieke drukpers het licht zagen, vooral in den *Courier Français*. Men kan in die geschriften eene geoeffende, vaardige hand erkennen: geene holle volzinnen, onnoodige declamatie; maar scherpe zinnige en degelijke vertoogen, eene bewijsvoering, die op daadzaken steunt, eene sierlijke helderheid en eene onbetwistbare eerlijkheid. De wijsbegeerte en de geschiedenis waren al dadelijk de onderwerpen, waaraan hij de voorkeur schonk. Later echter werd hij tot eene andere orde van denkbeelden gebracht, hetgeen de vrucht was der lievelingsstudie zijner jeugd.

De vraagstukken van staathuishoudkunde, finantiën en zedekunde in hare toepassing op de maatschappij, waren, een twintigtal jaar geleden, niet populair gemaakt, gelijk zulks thans het geval is. Ter naauwernood hadden zich slechts wei-

nige denkers, die geestkracht en geduld bezaten hunne overpeenzingen in die rigting geleid. Al de denkbeelden, die thans algemeen bekend zijn, over de verbetering van sommige klassen der maatschappij, over stelsel en regelen voor de gevangenis: dit alles waren te dien tijd vele nieuwe zaken, die velen verwonderden zonder ze te overtuigen. De quaestie van het stelsel, dat voor de gevangenis moest aangenomen worden, hield voornamelijk eenige specialiteiten bezig.

Léon Faucher nam aan den strijd hierover deel, en gaf toen (1838) zijn voortreffelijk werk getiteld *Réforme des Prisons* uit, waarin hij zich onbewimpeld verklaarde tegen het stelsel, dat men den naam van cellulaire gevangenis heeft gegeven, en drong er op aan, dat men de gevangenen het leven en den arbeid gemeenschappelijk zou doen deelen.

Een andere strijd van hoog gewigt begon toen ook de staathuishoudkundigen in vervoering te brengen. De voorstanders van vrijen handel aan de eene, en de protectionisten aan de andere zijde betwisten elkander hunne leerstellingen. Léon Faucher meende noch voor de een, noch vocht voor de andere partij te moeten kiezen; wat hij voor Frankrijk verlangde was het daarstellen van een verdrag van in- en uitvoer met België, Duitschland en Spanje, als tegenwigt voor het Duitse verdrag van in- en uitvoer. Hij ontwikkelde dit denkbeeld in een werk, dat in 1842 het licht zag onder den titel van *l'Union du midi*. De staatkundige toestand van Europa veroorloofde hem echter niet dit denkbeeld ten uitvoer te brengen.

De *Etudes sur l'Angleterre*, een staathuishouding werk van het hoogste belang, zette de kroon op den reeds verworven roem; drie jaren na de uitgave van dit belangrijk werk, ontrukte de omwenteling van Februarij den schrijver aan zijne lievelingsarbeid, om hem te werpen in het midden van dien hevigen storm, welke zoo vele mannen van naam uit hunnen nuttigen werkring rukte. Léon Faucher was bereid, de gewigtige nieuwe taak, welke hem werd opgedragen, te aanvaarden.

Zonder een oordeel uit te spreken over zijn openbaar leven en de gedragslijn, welke hij meende te moeten volgen, kan niemand toch ontkennen, dat hij in de verschillende betrekkingen, welke hij achtervolgens bekleedde, veel hekvaanheid aan den dag legde. Zoowel als lid der Wetgevende Vergadering en als minister, bleef hij wat hij in het privaat leven was, en kenschietste hij zich steeds door eene vastberadenheid, die aan zekere gestrengheid grensde, en eene openhartigheid, welke schier onvoorzigzig was.

Sedert 1849 maakte hij reeds een deel uit van de Academie van wetenschappen enz. Toen het oogenblik daar was, dat hij zijne staatkundige loopbaan verliet, trad hij weder in het private leven met denzelfden lust voor de wetenschap, welke hem vroeger bezield had. Onder den titel van *Finances de la guerre* deelde hij de meest belangrijke nasporingen mede over de finantiële hulpsbronnen van Rusland. Maar van toen af was de gezondheid van den heer Léon Faucher hevig geschokt, en zag hij zich verplicht, Parijs te verlaten, om onder den zuiveren en blaauwen hemel der Pyreneeën eenige verzachting voor zijn tijden te zoeken. Hij zette zijne werkzaamheden niettemin voort, en er was een oogenblik, dat er hoop op zijn herstel bestond. Doch dit was slechts eene illusie van korten duur. Toen hij zich naar Italie wilde begeven, stierf hij den 15 December jl. te Marseille.

Hij had nauwelijks den ouderdom van vijftig jaren bereikt, en de wetenschap had van hem nog veelvuldige diensten kunnen verwachten. Tot op zijne laatste oogenblik behield hij al die helderheid van geest, welke hem steeds kenmerkte; met geestkracht worstelde hij tegen de kwaal, die hem ten grave sleepte en toen hij gevoelde dat zijn einde nabij was, betreunde hij zijn leven slechts voor zijn treurend gezin en voor zijne werken, die onvoltooid bleven. Frankrijk zal met diepen eerbied steeds starend op hetgeen hij voor haar gedaan heeft, en zoo adeltouder ziele, ware vaderlandsche, gevoegd bij zeldzaam begaaftheden des geestes aanspraak op roem geven, dat voorzeker zal Léon Faucher eene voorname plaats onder de meest verdienstelijke mannen zijner eeuw innemen.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Voorloopig verslag over het wetsontwerp tot regeling en beperking der uitoefening van het regt van Vereeniging en Vergadering. (Vervolg.)

§ 5. Ook indien de voorgedragen bepalingen als doeltreffend konden worden beschouwd, zou, naar men beweerd hare opneming in het tegenwoordig wetsontwerp hoogst bedenkelijk zijn. Zoo al art. 10 der Grondwet niet uitsluitend op de politieke vereenigingen slaat, dan is daarbij toch zeker alleen regeling van het regt van vereeniging en eenen politieken zin bedoeld. Van geene andere beperking dan die in 't belang der openbare orde is daarbij sprake. Geen spoor of blijk is in de geschiedenis der grondwetswijziging van 1848 voorhanden, dat bij het vaststellen van art. 10 aan eene herziening van de art. 1690 en volk van het Burgerlijk Wetboek, aan eene betere regeling de rechtspersoonlijkheid der zedelijke lichamen is gedaan. Het genoemde grondwetsartikel heeft zijn ontstaan te danken zoo al niet aan de begeerte om het regt van vereeniging en vergadering uit te breiden, dan toch aan de zucht dat regt beter te verzekeren. Verkorting, inkrimping

stendig met elke redelijke opvatting van dit grondwettig voorschrift.

Doch al kon men dit alles ter zijde stellen, dan zou men het toch gevaarlijk en irrationeel noemen, dat bij eene politieke wet een greep werd gedaan in het burgerlijk recht en dat de beschouwingen over herziening van het Burgerlijk Wetboek gemengd wierden met beschouwingen over de staatkundige regten der ingezetenen. En zou daardoor de voorbeeld gegeven worden, dat in de toekomst voor de vrijheid en de regten der ingezetenen verderfelijke gevolgen kon na zich slepen.

§ 6. Nog een ander hoofdbezwaar werd tegen de art. 5 en volgg. van het wetsontwerp aangevoerd. In zeer vele gevallen kan een vereeniging aan het doel harer instelling niet beantwoorden dan door als rechtspersoon op te treden. Een aantal vereenigingen zijn alleen denkbaar bij eenig bezit van goederen, welke dan ook. Weinige kunnen zich op den duur van het aangaan van verbindtenissen onthouden. Wat moet daarvan het gevolg zijn? Dat de meeste vereenigingen gedwongen zullen zijn hare statuten te doen goedkeuren; dat dus het stelsel van praeventie, hetwelk de Regering zelve zooveel mogelijk scheen te willen vermijden, van zelf weder binnensluit; en dat het in de eerste artikelen der wet aangekondigd repressief stelsel ten slotte blijkt op een verbloemd stelsel van praeventie neder te komen.

Dit bezwaar wordt te grooter, naar mate men het begrip der art. 10 van de Grondwet bedoelde vereenigingen verder uitbreidt. Ook de onschuldigste vereeniging (tot onderlinge uitspanning, gezelligheid, bevordering van Kunsten en wetenschappen en weldadige oogmerken, die tot nu toe geenerlei helemmering van regeeringswege heeft gekend, wordt zoo deernde, zoo zij slechts eenige bezitting heeft, gedwongen zich te doen erkennen en aan de Regering de bijzonderheden van hare inwendige huishouding bloot te leggen, op het gevaar af van onverwacht, bijv. bij het later brengen van wijziging in het reglement zonder nadere goedkeuring, aan vernietiging te zijn blootgesteld. De geest van associatie behoeft hier te lande veel meer aanwakking dan verdooving. Hij zou bij het in werking treden van zulke bepalingen waarlijk niet worden aangetast.

Gravenlande, 10 Januarij.

Z. M. heeft aan den kunstschilder H. van Hove Bz., tusschen Antwerpen, vergunning verleend tot het aannemen van de onderscheidingsteekenen van ridder der Leopolds-orde, hem door Z. M. den Koning der Belgen geschonken.

Z. M. heeft aan mr. J. G. van der Schaaff, op verzoek, verleend eervol ontslag als kantonregter te Aalten; aan den heer C. Hulst, op verzoek, eervol als ontvanger der directe belastingen en accijnzen te Gravenland c. n. en te Nederhorst den Berg, behoudens aanspraak op pensioen; aan den heer J. L. Banens, op verzoek, eervol als ontvanger der directe belastingen en accijnzen te Wijk bij Duurstede en te Cothen, behoudens aanspraak op pensioen.

Z. M. heeft den officier van gezondheid der 2de kl. J. H. Lente, op verzoek, eervol uit 's Rijks zeedienst ontslagen, en bepaald, dat de ingenieur van de 1ste kl. bij de Marine, J. W. L. van Oordt, thans directeur der Ned. Stoomboot-maatschappij te Rotterdam, met den rang van hoofdingenieur der Marine, zonder genot van bezoldiging, à la suite van het corps ingenieurs der Marine zal gevoerd worden.

Z. M. heeft den heer A. H. W. baron de Kock, thans resident van Batavia, benoemd tot lid in den Raad van Nederlandsch Indië.

Z. M. heeft aan den kolonel, directeur der genie van het leger in Oost-Indië, W. C. von Schiebrand, vergunning verleend tot het aannemen en dragen van de versierselen der orde van Albrecht, hem geschonken door Z. M. den Koning van Saksen.

Z. M. heeft ter zake van de in 1853 en 1854 plaats gehad hebbende krijgsverrichtingen in de Westerdéel van Borneo, alsnog benoemd tot ridders der 4de kl. van de Militaire Willemsoorde, de hier onder genoemde militairen van het leger in Nederlandsch Indië, als: a. ter zake hunner verrichtingen in 1853, de sergeant G. A. J. van Kujava, en de korporaal C. J. Schmidt, beiden van het wapen der infanterie; en b. ter zake hunner verrichtingen in 1853 en 1854, de korporaal der infanterie J. C. F. Staudé, en de kanonnier der 1ste klasse E. Pitiaux, van het wapen der artillerie.

Naar men beweert, zouden de Minister van Kolonien en de tegenwoordige Gouverneur-Generaal, in geene zeer gunstige verhouding tot elkander staan. Men gaat zelfs zo ver van te verzekeren, dat de heer Pahud aan den Koning zou hebben voorgesteld om den heer van Twist terug te roepen, vóór het vijfjarig tijdvak der waarneming zijner beëindiging zou zijn verstreken.

In hoeverre bij deze verhalen eenige waarheid tot grondslag ligt, kunnen wij natuurlijk niet beslissen. Maar zeker is het, dat de inzichten en handelingen van den heer van Twist in die opzigt in strijd zijn met hetgeen de heer J. C. Baud gedurig als zijne overtuiging te kennen geeft. En daar nu de tegenwoordige Minister van Kolonien niets meer en niets minder is, dan het werktuig van den heer Baud, daar de heer Pahud geene andere opinie heeft dan deze laatste, en zich daarom, bij de beëindiging van het reglement op het beleid der regering, eenvoudig in alles vereenigd heeft met de heer Baud, de afgevaardigde van Rotterdam in 't midden brengt, daar bij die gelegenheid, tot in de geringste bijzonderheden toe, de begrippen van den heer Baud door

het ministerie zijn omhelsd, is het natuurlijk, dat die invloed zich ook in de correspondentie tusschen den Minister van Kolonien en den Gouverneur-Generaal zal doen gevoelen.

Ondertusschen gelooven wij niet, dat eene vervanging van den heer van Twist, vóór dat het tijdvak zijner benoeming verstreken is, zal plaats grijpen. Tot zulk een stap, die natuurlijk grooten indruk zou maken, zal men niet ligt overgaan. Deed men het, dan zouden de gevolgen wel eens neder kunnen komen op hen, die deze intrigue hebben gesmeed.

Wij voor ons zullen alle handelingen van den tegenwoordigen Gouverneur-Generaal in geenen deele in bescherming nemen. Onbeschroomd hebben wij afgekeurd, waar wij meenden iets berispelijks te zien. Maar dit neemt niet weg, dat de algemeene strekking van het bestuur van den heer van Twist, vooral daar, waar het vrij was van zekeren verderfelijken invloed, dien wij thans niet nader zullen aanduiden, de goedkeuring moet wegdragen van hen voor wie Indië iets anders, iets hogers is dan eene groote pachthoeve van Nederland.

Men schrijft ons uit Batavia het volgende over de onlangs ontdekte steenkolen op het eiland Batjan, tot de residentie Ternate behoorende:

De ontginning der kolenuijnen op het eiland Batjan, door en voor rekening van het gouvernement, wordt met kracht doorgezet. Men is nu begonnen met het boren van een put, gelijk in Engeland geschiedt. Dit is het eerste werk van dien aard in Nederlandsch Indië. Is dit eenmaal gereed en is de hoeveelheid steenkolen, die men zal verkrijgen, zoo aanzienlijk, als het zich laat aanzien, dan zal Batjan zich weldra aanzienlijk ontwikkelen. Er is dan veel kans, dat de mail van China naar Australië over Ternate zal loopen.

(Tijdschr. v. Nederl. Indië)

* 's Konings vertrek naar het Loo is bepaald op donderdag, den 11 dezer, in den vroegen morgen.

* Naar men verneemt, hebben H. M. de Koningin-moeder en H. K. H. Prins Frederik reeds voor een groot aantal bijjetten deel genomen voor het groot vocaal en instrumentaal concert, dat ten behoeve der armen, zal gegeven worden door de alhier gevestigde liedertafels *Caecilia*, *Euphonia*, *Helikon* en *Nereeniging*. Het zal den 17 dezer, in de groote zaal *Diligentia*, onder directie van den heer P. G. Renault Wz., plaats hebben. Heden avond zullen de liedertafels in gemelde zaal eene algemeene repetitie houden.

* Uit Leenen wordt gemeld, dat H. M. de Koningin en H. K. H. Prinses Frederik prachtige geschenken hebben toegezonden aan een loterij ten behoeve der armen uitlaar.

* In de residentie is aangekomen en aan het hotel *het Groot Keizershof* afgestapt, Z. D. H. Prins Caradja, benoemd gezant van de Ottomanische Porte bij het Nederl. Hof, vergezeld van H. D. familie en gevolg.

* Voor het examen van rijks-telegrafisten hadden zich 36 aspiranten aangemeld. Daarop zijn 20 leerlingen toegelaten. Het gevorderde getal om in de dienst, die steeds meerdere uithreiding verkrijgt, behoorlijk te kunnen voorzien, beliep 36.

Blijkens eene mededeeling van het Pruisische telegraafbestuur zijn sedert den 1sten Januarij jl. telegraafkaptoren gepeend te Harzburg en Wolfenbützel in het hertogdom Brunswijk.

Behalve langs de lijnen der Duitsch-Oostenrijksche telegraafvereeniging kunnen thans naar Oschersleben ook berigten verzonden worden langs den voor sommigen Nederlandsche kantoren goedkoopere weg, over de Brunswijksche telegraaflijnen. Deze verzending geschiedt langs de lijnen der Duitsch-Oostenrijksche vereeniging tot aan het kantoor Brunswijk, en van daar verder langs de Brunswijksche lijnen.

De prijs van een berigt naar een dezer kantoren wordt gevonden door de kosten van overseinen naar het kantoor Brunswijk te verhoogen met 0,90 gl. voor een berigt van 1 tot 25 woorden, en met 1,80 gl. en 2,70 gl. voor berigten van 26 tot 50 en 51 tot 100 woorden. Overigens gelden ook hier de tariefbepalingen der Duitsch-Oostenrijksche telegraafvereeniging.

Met den 15den Januarij aanstaande wordt door de voltooiing van eene telegrafische verbinding tusschen Milaan en Piacenza een nieuwe en min kostbare weg naar het hertogdom Parma geopend. De verzending geschiedt tot aan de Oostenrijksch-Parmesaansche grens bij Piacenza langs de lijnen der Duitsch-Oostenrijksche vereeniging. Het grenspunt ligt van Maastricht in den 5len, en van de overige Nederlandsche kantoren gerekend in den 6len kring. De kosten voor de verzending van een enkel berigt naar de kantoren Parma en Piacenza worden gevonden door samen te voegen de verzendingskosten naar het Oostenrijksche grenspunt bij Piacenza, welke voor Maastricht 6,00 gl., en voor de overige Nederlandsche kantoren 7,20 gl. bedragen; en de kosten van overseinen van daar tot Parma ad 1,60 gl. en tot Piacenza ad 0,40 gl. Aan de onlangs geopende kantoren te Stralsund en Wiesbaden worden berigten in het Engelsch aangenomen.

Te Lear en Papenburg zijn spoorweg-telegraafkaptoren gepeend; berigten daarheen kunnen volgens de gewone bepalingen verzonden worden, dat is tegen betaling van 1,20 gl. voor elk berigt, boven den prijs voor het overseinen naar het naaste telegraafkantoor, verschuldigd. Door eene belangrijke prijsvermindering in het Zwit-

serische tarief voor den doorvoer van berigten, is naar sommige plaatsen in Sardinië een min kostbare weg langs de Zwitsersche lijnen opengesteld. De prijs van een enkel berigt naar eene dier plaatsen langs de Zwitsersche lijnen, en over de grenspunten bij Bazel en St. Julien, is in het hierbij gevoegd tarief lit. N. bis gegeven, terwijl de verzending naar de overige Sardijnische kantoren geschiedt langs den weg en volgens de tariefbepalingen van het vroeger onder lit. N. bis bekend gemaakte tarief.

Voorloopig Verslag der uitkomsten van den oogst in Friesland, over 1854.

Wintertarwe is op de kleistreken beter uitgevallen dan op de zandgronden, daar laatstgemelde omstreeks 20 mud per bunder en eerstgemelde gemiddeld 40 mud hebben opgeleverd.

Van zomertarwe was de gemiddelde opbrengst op de zandgronden 19 en op de kleigronden 36 mud per bunder.

Rogge was overal zwaar van gewigt. De opbrengst bedroeg op de zandgronden gemiddeld 23 mud per bunder en op de kleigronden 30 mud. Over het geheel is dit gewas uitmuntend geslaagd.

Wintergarst leverde op de kleigronden omstreeks 50 mud per bunder.

Haver is goed gelukt: men heeft van de kleigronden 50 mud per bunder verkregen; de zandgronden gaven echter slechts 40 mud.

Boekweit. De zandboekweit is uitmuntend geslaagd en bragt gemiddeld 28 mud per bunder op. De veenboekweit hoewel door de te vroege branding der veenen in het voorjaar beschadigd, leverde evenwel nog 10 tot 15 mud en dus eene gunstige uitkomst.

Erwten gaven vrij goed gewas: de gemiddelde opbrengst op de kleigronden was 15 tot 25 mud per bunder.

De aardappelenteelt was gunstiger dan in 1853. In sommige oorden stogste men zelfs 300 mud per bunder — doch dit was uitzondering; — als regel kan men 100 mud stellen.

Wortelen, rapen en kool zijn vrij goed geslaagd; het boomooft daarentegen is geheel mislukt.

Verslag van den graanoogst in de provincie Drenthe over 1854.

De oogst is genoegzaam bij alle producten bijzonder gunstig geweest: bedroeg hij in het vorige jaar over het algemeen een derde minder dan een gewoon verbouw, dit jaar is hij grooter dan in de vorige jaren.

Van de winterrogge bedraagt het stroo een derde meer dan een gewoon verbouw. Op de meest vruchtbare of goed gemeste gronden is dit graan reeds vroeg gaan liggen, en is de opbrengst in zaad, zoowel in hoeveelheid als hoedanigheid minder, doch vergoedt het meerdere bedrag van stroo hetgeen anders te kort zou komen aan eene gewone opbrengst in zaad. Van de overige gronden, waarop de winterrogge is staande gebleven of zich later gelegerd heeft, is de opbrengst in zaad bijzonder groot, en kan men op een derde meer dan een gewoon verbouw rekenen. Bij het verschil, dat zich in het staan of liggen der rogge heeft opgedaan, is de opbrengst in bunders moeilijk te bepalen. Men gelooft haar gemiddeld op 16 tot 32 mud per bunder te mogen stellen.

De zomerrogge, die minder is gaan liggen, gaf zeer gunstige uitkomsten. De doorgaande opbrengst was 24 mud per bunder.

De zandboekweit is welig opgegroeit en heeft lang en veel stroo gemaakt. Het gevolg hiervan was, dat zij de sterke hitte niet kon verdragen en tegen den grond ging liggen. Dit laatste heeft echter op de opbrengst van het zaad niet ongunstig gewerkt. In het algemeen gaf de zandboekweit dit jaar weder een gunstig verbouw; men rekent 20 tot 30 mud per bunder.

De uitkomsten met de veenboekweit waren ongelijk; de teelt op vroeg gebrand veen gaf weder, even als in het vorige jaar, veel zaad; die op laat gebrand veen, alsmede op veen, waarop de aanhoudende droogte meer nadelig kon werken, heeft gedeeltelijk eene middelmatige, en overigens eene slechte uitkomst gegeven.

De teelt der haver is bijzonder goed geslaagd; er was veel stroo en het graan is van goede hoedanigheid; men kan de opbrengst gemiddeld op 25 mud per bunder rekenen.

Wintergarst wordt hier niet verbouwd.

Van de zomergarst, die in dit gewest in geringe hoeveelheid voorkomt, kan hetzelfde gezegd worden als van de haver.

Waar zoo ver bekend is heeft in het naburig Hannover de graanbouw nagenoeg dezelfde uitkomsten gehad als in Drenthe.

* Het heeft Z. M. behaagt: Lo. Op het daartoe door den Minister van Oorlog geadene voorstel bij besluit van den 29 December 1854, no. 74, te bepalen, dat de reeds toegestane voorloopige verhoogde schadeloosstelling voor huisvesting en voeding van de onder-officieren van manschappen van het leger, uit aanmerking van de tegenwoordige duurte der levensmiddelen, gedurende het jaar 1855 op danzelfden voet van 25 cents zal worden getoelaten; en 2e, dat het reigeld, trachtens de daartoe bestaande verordeningen, aan alleen reizende militairen, beneden der rang van officier bij het leger, toe te kennen, gedurende het jaar 1855, met twee cents per uur afstands voor iederen graad zal worden verhoogd, welke gunstige bepaling misdien alsmede van toepassing is op de manschappen den nationale militie, aan wie tot dusver het genot van reigeld is toegekend, en zulks in haar geheel, voor de gevallen, waarin het reigeld ad tien cents per uur afstands is toegekend, en voor de helft, in de gevallen, waarin het reigeld ad vijf cents is toegekend, medegegeeld bij circulaire van den Commissaris des konings in Zuidholland van

den 18 October 1852, aan de belanghebbenden het reisgeld ad vijf cents per uur wordt te goed gedaan.

* Bij missive van den Min. van Binnenl. zaken van den 21sten November 1854, no. 139 (7de afl.), is aan de commissarissen des Konings in de provincien te kennen gegeven, dat, naar het inzien, van den Minister, de uitgaven voor doofkisten, in overeenstemming met het gewone spraakgebruik, behooren tot de kosten van begrafenissen, bedoeld bij art. 48, lett. b. der wet van den 28sten Junij 1854 (Stbl. no. 100), waarvan geen verhaal kan plaats hebben.

* Volgens de nominatieve opgaven van het *Algemeen Politieblad* zijn wegens gemis van bestaansmiddelen of van behoorlijke papieren uit het Rijk verwijderd: in 1852, 1337 vreemdelingen; in 1853, 983; in 1854, 889. Vroeger reeds is opgemerkt, dat tengevolge zomen vermoelde, der wet van 13 Augustus 1849 (*Staatsblad* no. 39), regelende de toelating enz. van vreemdelingen, de verhoudingen van vreemdelingen tot ingezetenen in 's Rijks gevangenissen aanzienlijk verminderde. De bovenstaande cijfers geven de proef op de som. — Het aantal wegens misdrijf gesignaleerde personen betreffende alléén de zoodanigen, die niet dadelijk in handen der justitie zijn gevallen, behelpt volgens hetzelfde officieel blad, in 1852, 362, in 1853, 268, in 1854, 487.

* Laatsleden Zondag zijn de predikanten der Nederlands Hervormde gemeente te Leijden voor het eerst opgetreden gekleed met toga en baret.

* De *Revue des deux Mondes* heeft twee prijsvragen uitgeschreven voor in dat tijdschrift te plaatsen stukken, waarvoor de schrijvers, behalve de uitloofde prijzen, nog bovendien het gewone honorarium zullen ontvangen. De eerste, te beantwoorden voor 1 October 1855, is een opstel van 6 à 7 blad druks: «Hoe zou men den letterkundigen geest kunnen doen herleven en eene intellectuele beweging doen ontstaan van denzelfden aard als die, welke de laatste periode der restauratie en de eerste jaren der Regering van 1830 hebben gekenmerkt?» De prijs is 2500 francs. De tweede te beantwoorden vóór 1 Januarij 1856, in minstens 16 blad druks, is: «Eene zede- en karakterkundige roman uit onze XIXde eeuw, met de strekkingen en de morele denkbeelden, die onder de pen van den opmerker kunnen voortvloeijen uit een tafereel van het hedendaagsch leven, waarin de verschillende nùances, die men in eene door zoo vele schokken en hartstogten bewogene maatschappij kan opmerken, teruggevonden worden.» De prijs is 5000 francs.

* Uit Middelburg schrijft men, dat er wederom drie fraaie geschenken van wege de vorstelijke familie zijn ingekomen voor de verloting van vrouwelijke handwerken enz., ten behoeve der armen, binnen die gemeente te houden.

* Men schrijft uit Groningen: «Men verneemt, dat door eenige leden der Hervormde gemeente alhier, aan Ds. L. S. P. Meijboom te Amsterdam, is toegezonden een zilveren schenkbord met toepasselijk opschrift, tot aandenken als herder en leeraar dezer gemeente. Tot ons leedwezen moeten wij hier bijvoegen, dat de heer Ds. Meijboom sedert eenigen tijd vrij ernstig ongesteld is.»

Bij het eerstdaags te openen gymnasium te Enkhuizen, zijn benoemd tot 1sten docent de heer J. Herens van Zeijst, en tot 2den docent de heer J. G. Hilgé, van Purmerende.

Men verneemt, dat tengevolge der reductie van het cijfer van f 14500 tot verhoging van de bezoldiging der gezanten op de begroting van 1855 voorgedragen — die verhogingen niet zijn verleend, zoo als zij oorspronkelijk waren geregeld. Zijn wij wel onderrigt, dan is aan de gezanten bij de hoven van Baden en Beieren, bij het hof van Frankrijk en bij dat van Zweden en Noorwegen eene hoogere bezoldiging van f 1000 toegekend, en aan de gezanten in Spanje, Oostenrijk, Hanover, Noord-Amerika, Rusland, Pruisen en bij het Deutsche bondgenootschap f 500. (Arnh. Ct.)

Voor korten tijd is de steeds toenemende zucht tot landverhuizing meer bepaald in een uitvoerig artikel besproken, en onderzoek gedaan, zoowel naar de redenen tot die verhuizing, als naar de middelen, om door wijze maatregelen van bestuur die zucht eenigermate te beteugelen. Ten betooge hoezeer die landverhuizing vooral uit Duitschland in de laatste jaren is toegenomen, diene de volgende opgave in de *Newsbode van Sheboygan* geplaatst:

Wij hebben eene officieel mededeeling nopens de verhuizing naar de haven van New-York voor ons liggen. Dezelve levert resultaten, die der overweging ruimschoots waardig zijn. De landverhuizing neemt met ieder jaar toe. Sedert 1843 is zij zeshoudig toegenomen. In genoemd tijdvak bedroeg de aankomst van landverhuizers in de haven van New-York slechts 46,302 personen, terwijl hun getal in 1853 niet minder dan 284,639 beliep. Het valt duidelijk in 't oog, dat de Duitsche landverhuizing daarin eene groote rol speelt; zij heeft zich in de afgelopen jaren als de sterkste bewezen, zoo als de volgende opgaven, de laatste vijf jaren omvattende, genoegzaam bewijzen:

Jaar.	Duitschland.	Ierland.	Engeland.
1849	55 705	122 590	28 321
1850	45 492	116 582	28 125
1851	68 883	163 256	28 553
1852	118 126	117 537	31 275
1853	119 474	114 164	27 039

De sprong van 1851 op 1852 is ongehoord en laat zich

uit den staatkundigen toestand van Duitschland alleen niet verklaren; want natuurlijk ontstaat de vraag, waarom niet de drie vorige jaren, die den druk der dwingelandij bijzonder deden gevoelen, een gelijk aantal van Europa-moeden naar onze kusten voerden? Het is ligt te verklaren, wanneer men aangeemt, dat iedere landverhuizer, die hier zijn levensonderhoud vestigt, de aanleidende oorzaak ter verhuizing van anderen wordt. Het zou interessant zijn, te verneemen, hoeveel kleine wissels van hier naar Duitschland gezonden worden, met het doel om de vervoertrkosten van familie-betrekking en vrienden te bestrijden, welke zonder zoodanige toezendingen, wegens armoede, zouden veroordeeld wezen om hunne zucht naar het geliefde land nimmer gestild te zien.

Wanneer echter de landverhuizers niet eerder rusten, voor dat alle leden hunner familie met hen op Amerika's vrijen grond vereenigd zijn, alsdan kunnen wij met zekerheid op eenen immer talrijker stroom van landverhuizers, op eene ware volksverhuizing rekenen.

De emigratie naar de Ver. Staten is nog in hare kindscheit, zij zal met ieder jaar toenemen.

Alhoewel de verhuizing uit Nederland niet onbeduidend is, naar gelang van zijne bevolking, zoo komt zij echter bij bovenstaande drie volkrijke landen, wel in aanmerking. (U. Ct.)

Leijden, 9 Jan. Heden is alhier tot doctor in de regten gepromoveerd de heer W. E. Rochussen, van Amsterdam, na verdediging van *Theses Juridicae Inaugurales*.

Arnhem, 9 Januarij. Gisteren, zijnde de dag van het Kopperfeest, vierde des avonds in de ruime achterzaal van het Liedertafel-gebouw, de Vereeniging: *Boekdrukkunst, de grondzuil der verlichting*; namelijk die der Arnheemsche drukkers, letterzetters, lithographen en binders, het zesde kopperfeest der vereeniging. Met smaak was de zaal gedecoreerd. Bestoenen van dennengroen en nationale vlaggen sierden de wanden. Aan het einde der zaal was eene tribune voor het orkest, waar zich eene fraaie decoratie bevond, waarop twee ter wederzijde geplaatste gipsen beeltes waren. De gazverlichting deed eene schitterende uitwerking. In het midden der zaal was eene hoefijzervormige dubbele tafel voor het souppé aangerigt, en ter wederzijde der zaal afzonderlijke tafeltjes en zitplaatsen voor het verwacht wordende gezelschap, dat zich ten acht ure, ten getale van meer dan honderd personen, waaronder de heeren patroons met hunne dames, in genoemd lokaal vereenigden. De president, P. Roelofsen, opende de vergadering met eene gepaste aanspraak, waarna de secretaris, La Cuisine, het jaarlijksch verslag uitbragt, alles voorafgegaan door muziek en zang. Daarna hield de heer Steinfort Croese, in naam der overige patroons eene korte maar doeltreffende rede, en werden vervolgens door jongevrouwvrouwtjes, in wit gekleed, in naam der leden, op een zilveren schenkbord, fraai bewerkte zilveren medailles ten blijke van achting en dankbetuiging, het bestuur aangeboden. Vervolgens plaatsten de feestgenooten zich aan den smaakvol en overvloedig toegerechten disch, die niets te wenschen overliet, en den kastelen van den Duno, den heer Meijer, tot eer verstrekte. Na het souppé, afgewisseld door toepasselijke, weder nieuwe zangstukjes, was er hal, dat tot in den morgenstond voortduurde. Tot genoegen van alle aanwezigen, liep ook dit zesde jaarfeest; zonder de minste stoornis en in gewenschte orde af. Moge deze vereeniging nog lang ter eere van patroons en gezellen bloeijen!

◁ *Steenwijk*, 9 Januarij. De inenting tot geringe der longziekte onder het rundvee neemt hier al meer en meer toe. Het vooroordeel, 't welk men tegen deze kunstbewerking koestert verdwijnt van lieverlede naar mate men, de goede resultaten ziet door andere veehouders door dien maatregel verkregen. Sommigen kunnen er echter nog niet toe besluiten hun vee te doen inenten niet tegenstaande zij dagelijks zien, dat anderen er wel bij varen; en het is tegenwoordig nog geene zeldzaamheid wanneer men zulke menschen de inenting eene «gekke nieuwigheid» hoort noemen, die tot niets leidt, dan om den wil des Allerhoogsten te weêrstreven.

— Eergisteren had (nadat zulks, met de kerk te Frederiksoord den eersten Kersdag was geschied) de inwijding plaats van de nieuwe kerk ten dienste der Hervormde gemeente in de kolonie Willemsoord gebouwd. Aanzienlijk was de menigte, die, ook van elders opgekomen, deze plegtigheid bijwoonde. Algemeen verheugde men zich over het thans vrije gebruik van een ruim en schoon kerkgebouw, waarvan men de opening sedert geruimen tijd reikhalzend had verlangd. In geval echter de thans tusschen den aannemer der kerken en de M. v. W. hangende procedure ten gunste van eerstgenoemde mogt worden beslist, kan het welligt gebeuren, dat beide gebouwen te Frederiksoord en te Willemsoord andermaal voor die gemeenten worden gesloten.

Per Telegraaf.

Weenen, 10 Januarij. Door lord Westmoreland en den heer Bourquency zijn koeriers naar hunne respectieve hoven gezonden, ten einde volmagten te bekomen tot het heropenen der vredes-onderhandelingen.

Parijs, 10 Januarij. De Keizer heeft gisteren aan de detachementen der garde, voor hun vertrek naar de Krim hunne vaandels overhandigd. Bij die gelegenheid heeft de Keizer eene aanspraak gehouden, en o. a. gezegd: «Gij gaat heen om de gevaren van het leger, maar ook zijnen

roem te deelen. Welhaast zult gij hebben medegewerkt om onze arenden op de muren van Sebastopol te planten. Omar-Pacha heeft zich naar Balaklava ingescheept, te einde te beraadslagen over de beweging, welke hij aan het hoofd van 30,000 man zal ten uitvoer brengen.

225ste Nederlandsche Staats-Loterij.

3e LIJST. 3e KLASSE.

Uitgekomen hooge prijzen:

No. 1417 f 2500, No. 4939 f 1250, No. 3966, 1906 en 15677 f 1000.

Advertentien.

DE ZALF EN PILLEN VAN HOLLOWAY, zijn een zeer aanbevelenswaardig middel, ter genezing van zeere of open beenen; alsmede bij een algemeen verval van krachten. — Mevrouw Gibbon te New-Castle-on-Tyne, in de Bayley-straat No. 31 aldaar was sedert geruimen tijd lijdende geweest aan zweren aan de beenen, welke van eene zoo kwaadaardige natuur waren, dat het haar onmogelijk was om te gaan, zoodat hare gezondheid doordoor ondermijnd werd. Zij beproefde eene groote menigte geneesmiddelen, doch alles te vergeefs. Op aanraden van anderen welke reeds door de zalf en pillen van Holloway waren genezen, begon zij die te gebruiken, ten gevolge waarvan hare beenen spoedig hersteld en, zij hare vroegere kracht en gezondheid herkreeg.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: Doosjes Pillen à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.75, f 13.50, f 20.50. Potjes Zalf à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 7.03, f 13.85, f 20.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij J. M. VAN RENESSE, te 's Hage; bij B. ADAMA, te Amsterdam, bij L. J. GROOTENDORST, te Utrecht en bij J. STRAATMAN, Hoofd-depôt-houder te 's Bosch; alsmede in HOLLOWAY'S Etablissements te Londen, 244 Strand, en te New-York, 80 Maiden Lane. (738)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM 10 Januarij 1855.

Nederland. Pct.	Busland.	Pct.
Ned. W. Schuld. 2 1/2	Hope 1798/1816	5 101 1/2
Dito Certificat. 3	Dito 1828/1829	5 100 1/2
Dito Dito 4	Cert. 1831/1838	5
O. I. Leening. 4	Dito Dito	4 1/2 88 1/2
Amort. Syndic. 8 1/2	Dito Hope	4 76 1/2
Hand.-Maats. 4 1/2	Dito Stieglitz . . .	5 75 1/2
Belgie.	Dito dito 5e Ser. 4	
Certificaten. . . 2 1/2	Inschr. Assig. . . 6	
D° Rothschild. 2 1/2	Certific. dito. . . 6	
Frankrijk.	Polen.	
Obligatiën . . . 3	Obligatiën . . . 4	68 1/2
Spanje.	Oostenrijk.	
Nieuwe 1	Metalliek . . . 5	65 1/2
Dito Suijtenl. . . 3	Dito bet. Amst. 5	75 1/2
D° Binnenl. 3	Dito Nation. . . 5	67 1/2
Bew. Sp. Com. 5	Dito 1847 . . . 2 1/2	38 1/2
Amort. Schuld. 4 1/2	Dito 1851/1852 2 1/2	33 1/2
Portugal.		
Londen nieuwe. 3		
Dito uitgest. . . 4		

Mexic. te Lond. 3 pct. 20 1/2; 1 1/2; dito Onh. 20 1/2, 1 1/2; Gren., te Lond. Uitg. 6, 1 1/2; Ecquad. 8 1/2, 1 1/2; Coupons Ecquad. 24 1/2, 1 1/2.

Ten gevolge van verkooporders in de hoofdsorten van Hollands vreemde effecten was de markt over het algemeen flauw gestemd; alleen Russen waren hooger gezocht.

FRANKFORT, Dingsdag 9 Januarij. Metalliek 3 pct. 87 1/2; Spanje binnenl. 3 pct. 32 1/2; dito 1 pct. 18 1/2.

LONDEN, Dingsdag 9 Januarij. Consols op t. 92 1/2, 1 1/2; 92 1/2; N. Mexic. 3 pct. 21 1/2, 3/4; Peru N. 4 1/2 pct. 70; Gren. Uitg. 5 1/2; Ecquad. 4; Sardinie 5 pct. 84 1/2; Spanje 3 pct. buit. 38; dito 1 pct. 18 1/2, 1 1/2; Russen 4 1/2 pct. 89; dito 1 pct. 100; Holl. 2 1/2 pct. 61; dito 4 pct. 92; Turksche leening 76 1/2.

PARIJS, Dingsdag 9 Januarij. Fr. 4 1/2 pct. 91.45; dito 3 pct. 67.80; Sp. binn. 3 pct. 33.

WEENEN, Dingsdag 9 Januarij. N. Metall. 84; Leen. 100; Nat. Leen. 86 1/2; Lombarden 99; Zilver 26; Wissel op Londen 12.03; dito op Parijs 146.